

ת"פ 15529/11/17 - מדינת ישראל נגד יוסף חמיד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15529-11-17 מדינת ישראל נ' חמיד(עציר)

16/4/18

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יוסף חמיד (עציר)

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד שרית כץ

הנאשם הובא על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד שפיק דרבאשי

מופיע מתורגמן מר יצחק יעקובי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 31.1.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות כדלקמן: כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961.

לפי כתב האישום, בליל יום 3.11.17, הגיע הנאשם לחניון תת קרקעי ברחובות, הניע את הקטנוע של המתלונן בכך שחיבר שני כבלים, ולאחר מכן נסע עמו לכיוון מעבר קלנדיה. במחסום מעבר קלנדיה, עצר שוטר את הנאשם.

טענות הצדדים

2. בטיעוניה לעונש טענה באת כוח התביעה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של אדם, על בטחון רכושו, בטחון ושלום ציבור המשתמשים בדרך. לצד זאת, נפגעה סמכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. לטענתה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף חומרה גבוהה לאור נסיבות ביצוע העבירות.

3. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 14 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.
4. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם ארבע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש, כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון. על הנאשם גם הוטלו תקופות מאסר קודמות. הנאשם לא למד לקח וחזר לבצע עבירות זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסרו, ולמרות שמאסרים על תנאי עומדים לחובתו. לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו.
5. עוד טענה כי יש להפעיל המאסרים על תנאי התלויים ועומדים לחובתו של הנאשם, לאור החזרתיות שבמעשיו, ויש להרתיעו ולהרחיקו מהחברה לתקופה ארוכה.
6. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 20 חודשים, להפעיל את המאסרים על תנאי במצטבר זה לזה ובמצטבר למאסר שיוטל בתיק זה, ולצד זאת להטיל עליו קנס ופיצויים.
7. בא כוח הנאשם טען כי התביעה הגישה פסיקה שעניינה, ברובה, גניבה של רכבים, להבדיל מגניבת אופנוע שנסיבותיה חמורות פחות. לטענתו, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 7 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.
8. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט; הנאשם צעיר בן 31, המפרנס את משפחתו, ואביו סובל מבעיות בריאותיות; הנאשם עצור מיום 3.11.17; אחד משני המאסרים על תנאי שיש להפעיל הוא חלק מגזר דין, שמכוחו כבר הופעל מאסר על תנאי נגד הנאשם.
9. לטענתו, לאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.
10. לפיכך, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, ולחפוף חלק מהמאסרים על תנאי שיופעלו.
11. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצר על מעשיו ומתחרט עליהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

12. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
13. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של אדם, בטחונו, ושמירה על שלום ציבור המשתמשים בדרך. לצד זאת, נפגעה ריבונות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים היא ברף בינוני, לאור נסיבות ביצוע העבירות, הכוללות כניסה לישראל שלא כדין לצורך ביצוע עבירת רכוש; גניבת קטנוע וניסיון למלט אותו אל מחוץ לשטחי ישראל כך שיהיה קשה עד מאד לאתרו ולהשיבו לבעליו; נהיגה בהיעדר רישיון נהיגה וסיכון שלום משתמשי הדרך.
14. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של גניבת רכב בנסיבות דומות הכוללת כניסה לישראל שלא כחוק, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן: רע"פ 8817/12 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (17.12.12);

עפ"ג(חי') 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צלאח** (6.6.15); ע"פ (מרכז) **חאמד נ' מדינת ישראל** (19.10.14); עפ"ג(מרכז) 34513-05-12 **טקאטקה נ' מדינת ישראל** (10.7.12); ת"פ(ב"ש) 4994-02-10 **מדינת ישראל נ' אלשעור** (18.3.10); ת"פ(ראשל"צ) 35991-01-16 **מדינת ישראל נ' מואפי** (7.6.16); ת"פ(פ"ת) 7206-01-14 **מדינת ישראל נ' סמיח** (28.5.14); ת"פ(פ"ת) 3352-09-13 **מדינת ישראל נ' עלי** (2.2.14); ת"פ(ראשל"צ) 49182-07-13 **מדינת ישראל נ' מוסא** (7.1.14); ת"פ(פ"ת) 4613-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו סינה** (12.3.13).

15. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הפסיקה שעניינה גניבת רכבים, לרבות קטנועים, ולא מצאתי מקום לאבחן את פסקי הדין שעניינם גניבת רכוש בשווי בלתי מבוטל.

16. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה כלכלית נלווית.

17. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם עומדות הרשעותיו הקודמות בעבירות דומות, וביצוע עבירות זמן קצר לאחר שחרורו ממאסרו ובעת שתלויים ועומדים נגדו מאסרים על תנאי. לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו המהירה בעובדות כתב האישום, והיותו אדם צעיר הנושא בנטל פרנסת משפחת הוריו.

18. כאשר אני מאזנת בין הנסיבות, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא מעט מעל אמצעו של מתחם העונש ההולם.

19. לא מצאתי כל טעם שלא להפעיל המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם, כאשר הנאשם שב לבצע עבירות זמן קצר לאחר שחרורו ממאסרו. עם זאת, בשל הודאתו, מצאתי מקום לחפוף המאסרים על תנאי זה לזה, ואת חלקם בחופף לעונש המוטל בתיק זה.

20. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.11.17;

ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ **19060-11-15** לתקופה של 8 חודשים, והמאסר על תנאי מת"פ **4928-11-16** לתקופה של 2 חודשים, בחופף זה לזה. המאסרים על תנאי שהופעלו יבוצעו, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, לעונש המוטל בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 3.11.17;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירה לפי פקודת התעבורה;

ו. הנאשם ישלם קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 1.5.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ז. הנאשם ישלם למתלונן, מר דוד חשפר, פיצויים בסכום של 1,000 ש"ח. את הפיצויים ישלם ב-2 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.5.18 והשני ביום 1.6.18. התביעה תעביר למזכירות פרטי המתלונן

תוך 3 ימים.

זכת ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, במעמד הצדדים.